

i hvert Fald en fuldstændig Umulighed for Danmark at føre Krig med Tyskland. Naar jeg særlig fremhævede dette, var det paa Grund af de Bemærkninger fra den højtærede Statsminister, der var gaaet forud; det har været vor Opfattelse, hævdede bestandig baade offentligt og i alle Erklæringer, at det i det hele taget var umuligt for Danmark at gaa ind i Krigen som Parthaver enten paa den ene eller den anden Side. Dette tror jeg turde være bekendt nok for alle Medlemmer her i Salen og for hele det danske Folk.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. P. Munch erkendte altsaa, at der var en ændret verdenspolitisk Stilling ogsaa med Hensyn til Østersøen, og erkendte, at det kunde gøre en Omlægning af Hærstyrken her i Landet rimelig; kun mente det ærede Medlem ikke at kunne strække sig videre end til at erkende Forandring derved til at foretage en ligelig Fordeling. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener med en „ligelig“ Fordeling; thi det er netop det, vi mener vi har foretaget, naar man ser paa Danmarks militære Værn som Helhed, ser paa Hæren og Flaaden som en Helhed, og det var det Standpunkt, jeg synes det ærede Medlem skulde søge at svinge sig op til. Vi føler os overbevist om, at gennem den Indsats til Hævdelse af dansk Neutralitet, som tilvejebringes gennem den danske Flaade, kan vi paa de danske Øer indskrænke os til at bringe mindre Hærstyrker, end Tilfældet hidtil har været. Vore Øer, der ligger ved Adgangsvejen til Østersøen, det tidligere verdenspolitiske Spændingsområde, var i højere Grad udsat for at blive benyttet af fremmede krigsførende Magter, end Tilfældet nu er, medens vi paa den anden Side maa hævde, at et eventuelt Forsvar ved Landgrænsen, om det nogen Sinde bliver fornødent, i det væsentlige maa føres ved Hæren; der kan dertil kun paaregnes en mindre Støtte fra Flaadens Side. Derfor er det under Hensyn til Ligeligheden naturligt at foretage den Fordeling, som Lovforslaget foreslaar.

Det ærede Medlem, som taler med en Frejdighed, som han har Ret til at tale med om de Ting, han forstaar sig paa, taler paa ganske samme Maade om det, han ikke kan have nogen som helst Viden om. Jeg takker naturligvis det ærede Medlem for den Manuduktion i, hvorledes en Regering bør behandle og forberede Sager, som det ærede Medlem har været saa venlig at give her, men jeg turde maaske dog

forudsætte, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at om den nu siddende Regerings Forhandlingsform og Forberedelse af de Sager, som kommer til Behandling her paa den høje Rigsdag, kan det ærede Medlem ikke vide noget som helst.

Naar det ærede Medlem saa sagde, at han virkelig altid har taget Time hos Udenrigsministeren i det Ministerium, som det ærede Medlem havde den Ære at være Medlem af, og tilraader mig at gøre det samme, saa skal det vel sagtens mellem Linierne give Udtryk for en Paastand om, at der mellem Udenrigsministerens Udtalelser førleden Dag og de Udtalelser, jeg har fremsat, skulde være nogen Uoverensstemmelse. Men det vil paa ingen Maade lykkes det ærede Medlem at dokumentere dette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister har udtalt sig om, nøjedes Udenrigsministeren med at sige, at han ikke vilde udtale sig om det, idet det ikke tjente noget udenrigspolitisk Formaal, at man vendte tilbage til disse gamle historiske Ting. Det tjener derimod den højtærede Indenrigsministers partipolitiske Formaal at vende tilbage dertil og give en med de virkelige Forhold stridende Fremstilling af, hvad der foregik i Krigstiden. Den højtærede Indenrigsminister vendte tilbage til Spørgsmaalet om Hærens Fordeling, og han fremhævede atter, at Østersøen nu var meget lidt interessant. Det er nu ikke meget i Overensstemmelse med de Anskuelser, som gøres gældende fra de militære Myndigheders Side, og som for øvrigt ogsaa benyttes til ude rundt omkring at begrunde, at vi skal blive ved at have et betydeligt Militærvæsen i Danmark, men det er en Ting for sig. Det afgørende er, hvorledes det, at Østersøen er mindre interessant, kan begrunde, at man ikke gennemfører en ligelig Fordeling, thi man gennemfører jo ikke en ligelig Fordeling. Ved den højtærede Regerings Ordning for Flaadens Vedkommende er denne naturligt knyttet til de forskellige Landsdele, ikke blot til Sjælland, den kan bruges og maa bruges baade det ene og det andet Sted, men for Hærens Vedkommende er og bliver Forholdet det, at man foretager det ganske unaturlige kun at lade blive tilbage paa Sjælland Mandskab fra København og det nordøstlige Sjælland — ærede Medlemmer vil kunne se det paa det Kort, som ledsager